

Gent

01. Ricard Viladrich i Borja Duñó, dissenyador i coordinador del *Play*, acompanyats dels articulistes Santi Balmes, Bibiana Ballbè, Antonio Baños i Roger Coma. 02. Toni Soler i Albert Om, a la festa. 03 i 04. L'acte se celebrava a l'Antiga Fàbrica Damm. 05. L'esdeveniment incloïa una taula rodona sobre cultura. 06. La festa es podia seguir a l'interior i a l'exterior del recinte. 07. Els assistents van poder fer-se una *selfie* amb les portades del *Play*. PERE VIRGILI

Alegres dies i nits de cultura expandida

El nou 'Play' de l'ARA celebra la seva presentació en societat amb una festa a la Fàbrica Damm

TONI VALL
BARCELONA

Què és cultura expandida? La capçalera del nou *Play* inclou aquesta idea incrustada entre les seves lletres com a declaració d'intencions i concreció de les seves essències, des de fa unes setmanes renovades, més concentrades i reforçades per un nou disseny, noves firmes i més aprofundiment en els temes i els enfocaments cinèfils, musicals i teatrals. El suplement cultural dels divendres de l'ARA va celebrar ahir una festa de presentació a la Fàbrica

ca Damm, amb la intenció de donar-se a conèixer, fidelitzar lectors i presentar-los els seus col·laboradors. Un dia per desvirtualitzar les cares i les firmes, per fer-les corpòries i conversar sobre la nova pel·lícula, el disc que sona a tot arreu i el muntatge que ja ha esgotat localitats.

El coordinador del *Play*, Borja Duñó, m'explica l'origen del famós concepte. Va ser un editor argentí qui, en escoltar les intencions renovadores del suplement, les ganes de connectar disciplines i la concepció sempre inclusiva de la cultura, va concloure que això es podria dir perfectament *cultura expandida*.

Una bona idea de marca, sens dubte, que contribueix a construir i injectar personalitat pròpia.

La festa de presentació va comptar amb una taula rodona amb la participació de quatre col·laboradors: Bibiana Ballbè, Santi Balmes, Roger Coma i Antonio Baños, que ha deixat la política i ha retornat a la seva professió originària, el periodisme, singularment el cultural. Em trobo Roger Coma i m'explica que viu en un vaivé constant, ja que està immers en la sèrie *Seis hermanas*, d'emissió diària a Televisió Espanyola i exigent rodatge a Madrid, i alhora no vol perdre pistonada del

01

02

03

05

04

creixement dels seus dos fills. Un anar i venir alleugerit perquè no participa en la segona temporada d'*El crack* de Joel Joan, també en fase de producció.

L'animació musical de la vetllada va anar a càrrec del DJ Diego Armando, que ja ha sigut portada del nou *Play*. Ell es diu Xavier Riembaud, però un membre dels Primal Scream, bon fisionomista, el va rebatejar perquè el seu pentinat rinxolat li va recordar al de les millors èpoques del Pelusa. Santi Balmes arriba plètòric després del gran concert de Love of Lesbian al festival Cruïlla. Salvador García Ruiz, conseller delegat de l'ARA, es fa una foto amb el requadre tipus Polaroid de la portada del *Play* i suggereix a tothom que faci el mateix. Se saluden Albert Om i Toni Soler, tots dos constaten que la mitjana d'edat és generosament jovenívola i sigui com sigui la vista de la concurrència és agradable: pantalons curts, bosses de roba i vestits d'estiu o "de còctel", com diu un taxista amic que se les sap totes.

Poques barbes *hipster* –s'agraeix– i l'agradable ferum d'inquie-

tud cultural. Baños parla amb Om i Soler sobre el recent manifest en què personalitats del món polític i cultural reclamen un referèndum unilateral l'any que ve. Bibiana Ballbè exhibeix la seva imminent maternitat i també veig Albert

Forns, content per l'èxit del seu *Jambalaya*, i José Antonio Coto, que d'ençà que no és diputat del PP sembla més alliberat.

Al torn de les presentacions Duñó destaca l'aposta redoblada de l'ARA per la cultura i per l'aproximi-

mació al consumidor jove: "Una bona manera de reivindicar la cultura com a eix troncal de la nostra societat". En el moment de discutir sobre la idea de cultura expandida, Roger Coma destaca que adjectivar la cultura és alguna cosa així com tenir-li por, com si per ella sola no pogués transmetre coses diverses i prou atractives. Per la seva banda, Baños –fidel a la seva fama, arriba just de temps– destaca amb humor que ara el periodista cultural pot menjar gratis molt menys que abans i, més seriosament, concreta que la progressiva connexió del periodista amb totes les disciplines culturals ha anat en detriment de l'especialització: "No s'expliquen prou bé les coses que es fan", conclou amb referència al necessari aprofundiment periodístic. En una línia similar s'expressa Santi Balmes, que reivindica el pensament "abstracte" del coneixement cultural enfront l'excessiva atomització amb les píndoles de consum que pateix. Parla de la banalització, no cal llegir gaire entre línies per entendre-ho. L'antídot? A les pàgines del nou *Play*. —

07